

kunne afgive Forklaring. Den bør tillige, naar den gaaer ud fra Befalingsmanden for det Compagnie eller den lignende militære Afdeling, hvorved den Paagjældende staaer, i Almindelighed indeholde Oplysning om dennes Alder, Tjenestetid, den Stilling, hvori han har tjent, og hans Forhold, navnlig om han tidligere har været tiltalt for nogen Forbrydelse, eller er straffet, i hvilket sidste Tilfælde endvidere meddeles en Afskrift af Straffelisten.

§ 55.

Jurisdictionshæferne have at føre nøie Indseende med Krigsretssagernes Behandling og at sørge for, at Feil, som maatte indløbe, paa behørig Maade saavidt muligt blive rettede. Ere de i Tvivl om, hvilke Foranstaltninger der i saa Henseende ere at træffe, have de at henvende sig med Forespørgsel til Generalauditøren.

Auditørerne have af yderste Gyde at bidrage til Rettens vedbørlige Pleie. Antage de, at Noget i saa Henseende oversees eller forsummes af Jurisdictionshæferne, eller at disse træffe Foranstaltninger, som ere i Strid med Lovene, have de desangaaende at gjøre dem besteden Forestilling. Bliker det, som efter deres Mening er feilagtigt, ikke rettet, have de derom at gjøre Indberetning til Generalauditøren.

Overtilsyn med Krigsretssagernes Behandling og den militære Retspleie overhovedet føres af Generalauditøren. Han kan, naar han bemærker Afvigelse fra de foreskrevne Regler, nærmere instruere Auditørerne, eller meddele vedkommende Jurisdictionshæf sin Formening derom, og har i fornødent Fald at gjøre Forestilling til Krigsministeriet.

§ 56.

Til Generalauditøren indsendes fra Auditørerne ved hvert Fjerdingaars Udgang Beretning for samtlige militære Jurisdictioners Vedkommende angaaende de under samme behandlede Sager. Den nærmere Beskaffenhed af disse Beretninger bestemmes af Generalauditøren.

§ 57.

Ved de militære Afdelinger skulle føres nøiagtige Fortegnelser over de Straffe, som enten ved Dom ere tilkendte eller uden Dom ere

paalagte de til Afdelingen hørende Personer. De nærmere Bestemmelser angaaende disse Fortegnelser foreskrives af Krigsministeriet.

§ 58.

Hvilke Beretninger der skulle forelægges Kongen angaaende Retspleien ved Krigsmagten, bestemmes af ham.

Fjerde Capitel.

Om Varetægtsarrest.

§ 59.

Naar Nogen har begaaet eller med Grund formodes at have begaaet en offentlig Forbrydelse, for hvilken han skal tiltales under militær Jurisdiction, bør han, hvis Forbrydelsen kan antages at ville medføre Strafsarbejde eller højere Straf, ordentligviis arresteres og forblive i Varetægtsarrest, indtil Rets sagen mod ham er endeligen afgjort. I andre Tilfælde bør Varetægtsarrest for offentlige Forbrydelser ligeledes anvendes, naar der er Anledning til at befrygte, at den Paagjældende, hvis han forbliver paa fri Fod, enten ved Undvigelse vil unddrage sig Sagens Forfølgning, eller vil benytte sin Frihed til Skade for Undersøgelsen eller til at begaae nye Forbrydelser, eller Arresten maa ansees nødvendig paa Grund af de militære Tjenesteforhold. Varetægtsarrest bør igjen ophøre, naar Grunden til samme falder bort, og navnlig bør enhver saadan Arrest ophæves, saasnart Tiltale mod den Arresterede frasaltes, eller han er endeligen frifunden.

§ 60.

Om Varetægtsarrest efter forregaaende Regler skal anvendes, bestemmes ordentligviis med Hensyn til undergivne Underofficerer, Menige og de i Klasse med dem staaende Personer af vedkommende Befalingsmand for et Compagnie eller anden saadan Afdeling, af Befalingsmanden for en mindre Troppedeel, naar denne har et fra Hovedafdelingen affondret Standquarteer, og af Befalingsmanden for en Vagt, eller af højere Foresatte. Om en Officer eller nogen anden under militær Jurisdiction i Sagen hørende Person, som staaer over Underofficersklassen, efter bemeldte